

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w odniesieniu do skargi o stwierdzenie naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2016 r. – Crédit Mutuel Arkéa/EBC**(Sprawa T-52/16)**

(2016/C 111/40)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francja) (przedstawiciel: H. Savoie, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 grudnia 2015 r. (ECB/SSM/2015 – – 9695000CG7B84NLR5984/40) ustalającej wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do grupy Crédit Mutuel.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które co do istoty są identyczne lub podobne do zarzutów powołanych w ramach sprawy T-712/15, Crédit Mutuel Arkéa/EBC.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2016 r. – Netguru/EUIPO (NETGURU)**(Sprawa T-54/16)**

(2016/C 111/41)

*Język postępowania: Polski***Strony**

Strona skarżąca: Netguru sp. z o.o. (Poznań, Polska) (przedstawiciel: K. Jarosiński, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny znak towarowy Unii Europejskiej „NETGURU” – zgłoszenie nr 12 994 166

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie R 144/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uchylenie w całości Decyzji Piątej Izby Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie R 144/2015-5;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami na etapie postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 41 ust. 2 lit. c) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 75 rozporządzenia 207/2009;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2016 r. – Oil Pension Fund Investment Company/Rada**(Sprawa T-56/16)**

(2016/C 111/42)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ze skutkiem natychmiastowym decyzji Rady (WPZiB) 2015/2216 z dnia 30 listopada 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/2204 z dnia 30 listopada 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącej;
- zastosowanie środka organizacji postępowania na mocy art. 89 regulaminu postępowania i nakazanie pozwanej przedstawienia wszystkich dokumentów związanych z zaskarżoną decyzją w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- udostępnienie materiałów dotyczących sprawy, w której zapadł wyrok Oil Pension Fund Investment Company/Rada (T-121/13, ECLI:EU:T:2015:645);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE

Zdaniem skarżącej na gruncie art. 266 TFUE Rada nie może przyjmować aktów, które pod względem treści są identyczne z aktami z dnia 21 grudnia, których nieważność stwierdził Sąd w wyroku Oil Pension Fund Investment Company/Rada (T-121/13, ECLI:EU:T:2015:645).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa skarżącej do obrony, prawa do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązku uzasadnienia

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaskarżone akty zostały przyjęte bez odpowiednich konsultacji i bez udostępnienia jej materiałów z akt sprawy. Uzasadnienie zaskarżonych aktów jest dla niej niezrozumiałe. W rezultacie doszło do naruszenia jej prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej. Naruszono też jej prawo do bycia wysłuchaną. W ocenie skarżącej Rada dokonała błędnej oceny dotyczących jej okoliczności. Jej zdaniem brak możliwości, wynikający z braku odpowiedniej wiedzy, wypowiedzenia się w trakcie postępowania na temat stawianych jej zarzutów oraz dowodów, którymi miała dysponować Rada, oraz przedstawienia dowodów na swoją korzyść powoduje naruszenie jej prawa rzetelnego procesu opartego na zasadach praworządności.